

Dies decem et vii. Et post
hec inuenio tugurium et
arbores palmis et iurum
stantem: cuius capilli capi-
tis erant pro indumento
ipsius qui capilli eius ca-
nitie candidi erant per to-
tum. Erat autem et terri-
bilis aspectu. Cumque uidis-
set me: stetit ad orationem.
Et expleto amen: cognouit
me esse hominem. Teneque
michi manum: interroga-
bat me dicens. Quomodo
huc aduenisti: et si adhuc
constant omnia que sunt
in mundo si adhuc sunt per-
secutiones: Ego autem dixi
ei. Quia ueltri gratia qui
in ueritate domino christo
seruitis hanc perambulo
heremum. Persecutio autem
cessauit per potentiam christi.
Edissere nunc michi obse-
cro te: et tu quomodo huc
aduenisti. At ille cum la-
mentatione plorans: cepit
dicere michi. Ego episcopus
eram et persecutione facta
multis illatis supplicis

cum sustinere iam non posse
tormenta: postea sacrificia-
ui. In me ipsum deinde reuer-
sus agnouit iniquitatem
meam et dedi me ipsum ad
morendum in hanc heremum.
Et sum degens hic annis xl.
nouem in confessione et ob-
secratione ad deum. si forte
dimitteretur michi peccatum
meum. Et uictum quidem
prestitit michi dominus in
hac palma: consolationem
uero indulgentie non acce-
pi usque ad quadraginta octo
annos. In hoc enim anno con-
solatus sum. Hec autem di-
cens repente surrexit: et cur-
rens exiit foras et stetit in
orationem diu. Cum autem
compleisset orans: uenit ad
me. Intuens autem ego fa-
ciem eius: exterritus trepida-
ui. factus enim erat tamquam
ignis. Dixit quoque michi.
Noli timere: dominus enim
te misit ut funeri tradas cor-
pus meum: atque sepulcra-
re. Dum autem consummas-
set hec dicens: statim exten-

dens manus pedesque finem
 vite fecit. Dissuta ergo tu-
 mica mea ego dimidiam
 michi tenui et dimidiam
 in uoluto sancto eius corp-
 culo abscondi in terra. Be-
 condito igitur illo conti-
 nuo palma illa aruit: et
 tugurium illud cecidit.
 Ego autem multum fle-
 ui: obsecrans deum si quo-
 modo michi prestaret pal-
 mam illam ut perseuera-
 rem in loco illo residuum
 tempus meum. **U**t autem
 non est hec factum: dixi a-
 pud me. Non est uoluntas
 dei. Orans ergo tendebam
 iterum in seculum: et ecce
 homo ille qui linuit labia
 mea ueniens apparuit mi-
 hi atque confortauit me. Et ita
 conualui peruenire ad fra-
 tres et narraui eis hec: rogans
 eos ne desperarent semet-
 ipsos sed per patientiam in-
 uenerent deum.

Frater quidam interro-
 gauit senem dicens.
 Nomen est quod saluat:

an opus? Respondit ei se-
 nex opus. Et ait senex. Scio
 enim fratrem orantem a-
 liquando: et statim audie-
 litur oratio eius. **S**ub i-
 trauit autem in animo
 eius cogitatus uelle uide-
 re animam peccatoris et iusti:
 quomodo abstrahuntur
 a corpore. Et nolens deus
 conturbare eum in desideri-
 o eius dum sederet in cella
 sua ingressus est lupus ad
 eum: et tenens ore suo ue-
 stimenta ipsius trahere
 eum foras. **S**urgens autem
 frater: sequitur eum. Lu-
 pus autem duxit eum usque
 ad aliquam ciuitatem: et
 dimittens fratrem illum
 recessit. Cum uero sederet
 foras ciuitatem in mona-
 stero in quo erat quidam
 habitans qui habebat nomen
 quasi magni solitarii ipse
 solitarius infirmus erat:
 expectans horam mortis
 sue. **F**rater igitur ille qui
 ibidem uenerat uidebat mi-
 tam preparationem fieri.

cerceorum et lampadarum
per solitariū illum: tanq̄
per ip̄m deus paucem et aq̄
in habitantib; ciuitatem il
lam prestaret atq; saluaret
eos. Et dicebant: quia si hic
fuerit simul omnes mori
emur. Facta autem hora ex
tus eius: uidit frater ille tar
tanicū inferni descendente
super solitariū illum ha
bentem tridentem igneum.
et audiuit uocem dicente.
Sicut anima ista non me
fecit quiescere neq; una ho
ra in se: sic neq; tu misere
aris eius euellens eam. De
ponens igitur tartanicus
ille quem tenebat igneum
tridentem in corde solitarii
illius: per multas horas
torquens eum abstraxit a
niam eius. Post hec aut
ingressus frater in ciuitate
inuenit hominem peregru
m iacentem in platea
egrotum non habentem q̄
curam ei adhiberet: et ma
sit cum eo die una. Et cum
uenisset hora dormitionis

eius: conspicit frater ille
michaelē et gabrielem
descendentes ip̄ animam
eius. Et sedentes unus a dex
tris et alius a sinistris eius
rogabant animam eius
ut egrederetur: et nō ex
ibat quasi nolens relinq̄re
corpus suū. Dixit autem
gabriel ad michael. Assu
me iam animam istam et
eamus. Cui michael respō
dit. Iussi sumus a domino
ut sine dolore eiciatur: ideo
q; non possumus eam ui
auellere eam. Exclamauit
ergo michael uoce magna
dicens. Domine quid mis
de anima hac: quia non a
quiescat nobis ut egredia
tur. Venit autem ei uox.
Ecce mitto dauid cum cy
thara et omnes psallentes
iherusalem: ut audiens psal
mum ad uocem eorum e
grediatur. Cumq; descen
dissent omnes in circuitu
anime illius cantantes hi
nos: sic exiens anima il
la sedit in manib; michael

et assumpta e cu gaudio.

Dixit iterum idem qui supra de quodam senec. quia ueniens aliquando in ciuitatem ut ueniret uasa que operatur fuerat cum explicasset ea contigit cum sedere ante ianuam cuiusdam diuitis qui iam morietatur. Sedens ergo senex ille uidit equos nigros et ascensores eorum nigros et terribiles: habentes singulos baculum igneum in manibus suis. Cum uero peruenissent ad ianuam illam statuerunt equos suos foris: et intrauit unusquisque cum festinatione. Infirmitas autem cum uidisset eos: clamauit uoce magna dicens. Domine adiuua me. At illi dixerunt ei. Nunc memor factus es dei quando tibi sol obscuratus est: Quare usque in hodiernum diem non exquisisti eum: dum adhuc tibi splendor erat dei. Nunc autem in hac hora non est tibi portio

Sed neque consolationis.

Dixerunt patres fuisse quendam macharium: qui scythum primum monasterium fecit. Est autem locus ipse heremus longe a nitria habens interuallum itineris die noctuque. Est autem et grande periculum euntibus ibidem. Si enim modicum quis ab extra uerit: uagatur periclitans in heremum. Sunt autem illic omnes perfecti uiri: nec aliquis in perfectus potest in eodem loco tam feroci perdurare. quia omnino aridus est et absque ulla consolatione eorum que necessaria sunt. Hic igitur predictus uir macharius: cum esset homo de ciuitate: conuictus est aliquando machario illi maiori. Et cum uenissent ad transectandum milium fluum contigit eos in nam maiore in qua tribuni quidam duo cum multa intrauerant extollentiam habentes intus

redam totam eram et e
quos quibus freni aurei e
rant et obsecundantes quos
dam milites et pueros tor
ques utentes atque aliquos
habentes aureos cingulos.
Videntes ergo illi tribuni
hos duos monachos uete
res pannos indutos et in
angulo sedentes: beatifi
cabant eriguitatem ipsorum.
Unus uero ex tribunis illis
ait ad eos. Beati estis uos
qui mundo huic illulistis.
Respondens autem ille ur
banus macarius. Dixit ad
eos. Nos quidem mundo
isti illulimus: uobis autem
hic mundus illulit. Scito
tamen quia non uolens
hec dixisti. Vtrique enim be
dicimus: id est machari.
At ille tribunus compi
ctus in uerbo eius regres
sus domi expoliavit seue
stimenta sua: et cepit esse
monachus faciens elemo
sinas multas.

Dicunt de eodem ab
bate maiore machari

o quia dum ambularet
aliquando in heremum in
uenit caput hominis mor
tui in terra iacens. Quod
cum moueret de uirga palme
quam in manu habebat locu
tum est caput illud ad eum. Cum
dixit senex. Quis es tu? Res
pondit caput illud. Ego eram
sacerdos gentiliu qui com
manebant in loco hec. Tu
uero es abbas macharius:
qui habes spiritum sanctum
dei. Quacumque ergo hora
misericors fueris coram qui
sunt in tormentis et ora
ueris pro eis: tunc con
solantur pusillum. Di
xit ei senex. Et que est ipsa
consolatio? Respondit ca
put illud. Quantum distat
celum a terra: tantum est
ignis sub pedibus nostris et sic
caput nostrum. Stantibus
ergo nobis in medio ignis
non est ut qui uideat fa
cie ad faciem proximi sui.
sed facies uertere dorso con
iuncte sunt. Cum enim orat
pro remissione peccatorum

et ex parte nos uidemus
 alterutrum: et hec nobis
 pro consolatione constat.
 ait ergo senex cum fletu.
 Ve illi diei in qua natus
 est homo: si hec est consola
 tio supplicij. Rursu dixit
 senex. Est penis tormen
 tum ab his: Respondit
 caput illud. Maior pena
 subtus nos est. Dicit ei se
 nex. Et qui sunt in qua: Di
 cit ei capud illud. Nos qui
 ignorauimus deum uel
 ad modicum habuimus
 aliquid misericordie. In
 uero qui cognouerunt
 deum et negauerunt eum
 nec fecerunt uoluntatem
 eius: hi sunt subtus nos.
 Et post hec sumens senex
 caput illud: sepeluit illud.

Orante aliquando eode
 ablute machano in
 cella sua: uenit ei uox dice
 Machani nondum perue
 nisti ad mensuram illar
 duarum mulierum illue
 ciuitatis. Surgens uero
 senex mane accepit uirga

suam palmeam: et cepit
 pergere in ciuitatem. Cu
 uero peruenisset in ea: rep
 to loco pulsant ad ianuam.
 Egressa autem una: susce
 pit eum in domum sua.
 Et cum sedisset: uocauit
 eas. Que cum uenissent:
 sederunt cum eo. ait aut
 ad eas senex. Propt uos
 tantum laborem ptuli.
 Dicite nunc michi opera
 tionem uestram: que uel
 quomodo est. At ille dice
 runt. Crede nobis quia h
 nocte sine uiris nostris n
 fuimus. Quam ergo ope
 rationem possumus habere:
 At uero senex. cum satis
 factione rogabat eas: ut
 manifestarent ei actum
 suum. Tunc dixerunt ei.
 Nos quidem secundum
 seculum extranee nobis
 sumus. Placuit autem
 nobis nubere duobz frubz
 secundum carnem. Quin
 decim annos hodie nos
 due habemus in hac domo.
 et nescimus si aliquando

litigauimus ad inuicem
uel sermonem turpem dixit
una ex nobis ad alteram:
set in pace et concordia pr
gimus totum tempus h.
Sub intravit autem nob
in animum ingredi i mo
nasterium uirginum: et ro
gati uiri nostri non nob
conferunt in hoc. Cui
uero minime ualuisse
obtinere huiusmodi con
siliu: disposuimus utre
q; testamentum inter deū
et nos ut usq; ad mortē
per os nostrum non egre
diatur sermo secularis.
Audiens autem hec abbas
macharius: dixit. Inuenta
t quia non est uirgo neq;
sub marito agens neq;
monachus. neq; secularis:
sed deus scdm uniuscuiusq;
propositum omnib; pstat
spiritum sanctum.

Dixerunt patres de aliquo
sene magno: quia cū
ambularet in heremo. ui
dit duos angelos comi
tantes secum unum a dex

tris et alium a sinistris
suis. Dum uero ambula
rent inuenerunt cadauer
in uia iacens: et cooperuit
senex ille nares suas ipse
tozem. **Fecerunt autem et**
angeli similiter. Et prof
eti pusillum: dixit ei senex.
Et uos hec odoratis? Qui
dixerunt ei. Nequaquam:
sed ipse cooperimus nos
nam immundiciam mun
di huius non odoramus
nos: neq; appropinquat
nobis: sed animas que
fecerunt peccatorum habet
ipsarum odorem nos hor
renus. Incipit. vii. capla
uertonum que misit ab
bas moyses abbas pime
no et q; custodierit ea libi
bitur a pena. primum cap.

Dixit senex mo
ses: quia de
let homo qua
si mortuus
esse socio suo
et mori amico suo: ut non
diuideret eum in aliqua
causa. **Secundum cap**

Dixit iterum: quia de-
bet homo mortificare
seipsum ab omni re ma-
la priusquam egrediatur
de corpore: ut non ledat
hominem. **Tertium.**

Dixit iterum. Nisi habue-
rit homo in corde suo
quia peccator est: deus non
exaudiet eum. Dixit ei frat.
Quid est in corde habere: qd
peccator est? Et dixit sener.
Siquis portat peccata sua:
non videt peccata proximi
sui. **Quartum.**

Dixit rursus sener. Nisi
conuenierit actus ora-
tionis: in uanum laborat
homo. Et dixit frater. Quid
est consensus actus cum
oratione? Respondit sener:
ut pro quibus oramus: iam
non illa faciamus. Quan-
do enim homo dimiserit
uoluntatem suam tunc
ei reconciliatur deus: et susci-
pit orationem eius. **Quintum.**

Interrogauit frater in oi
labore hominis quid est
quod eum iuuat? Dicit ei

sener. Deus est qui adiu-
uat. Scriptum est enim.

Deus noster refugium et
uirtus adiutor in tribula-
tionibus que inueniunt
nos nimis. Et dixit frat.
Ieiunia et uigilie quas
facit homo. quid efficiunt?

Dixit ei sener. Quoniam
ipsa sunt que faciunt hu-
miliari animam. Scrip-
tum est enim. Vide humi-
litem meam et laborem
meum et dimitte omnia
peccata mea. Si ergo fece-
rit anima labores istos:
miserebitur frater eam
deus pp eos. **Sextum.**

Interrogauit frater sene
dicens. Quid faciat ho-
mo in omni temptatio-
ne ueniente super se aut i
omni cogitatione inimi-
ci? Dicit illi sener. Fiere debet
in conspectu bonitatis dei
ut adiuuet eum: et requi-
escat uelociter si rogat in
scientia. Scriptum est eni.
Dominus michi adiutor:
non timebo quid faciat

homino. Septimum.

Interrogavit eum iter:
frater dicens. Ecce homo
cecidit servum suum propter
peccatum quod egit. quid
dicet servus ille? Dicit ei
sener. Si bonus servus est:
dicet. Peccavi miserere me
i. Dicit ei frater. Nichil aliud:
dicit ei sener. Non ex
quo enim culpam super
se posuerit et dixerit pecca-
vi: statim miseratur ei
dominus suus. Finis autem
horum est: non iudicare
proximum. Quando enim
manus domini occidit
omne primogenitum
in terra egypti: non
erat domus in qua non
esset mortuus. Dicit ei
frater. Quid est verbum
huc? Respondit ei sener. Quasi
si conspiceremus peccata
nostra: non videbimus
peccata proximi. Stulticia
est enim habenti mortuum suum:
relicto mortuo suo abire
et flere mortuum proximi
sui. **Omnia autem a proximo tuo habet**

est portare peccata tua: et
sine cogitatu esse ab omni
homine quia iste bonus est
et ille malus est. Et ne fa-
cias malum ulli homini
neque cogites malum in
corde tuo in aliquem: neque
spiciaris aliquem facien-
tem malum nec acquies-
cas facienti malum pro-
ximo suo: et hoc est mori
proximo suo. Et noli gau-
dere cum eo qui malum
facit proximo suo et noli
obloqui de aliquo: sed di-
cito quia deus cognoscit
numquamque. Noli ergo
obedire detrahenti neque con-
gaudeas ei in detractione
ipsius. Noli obedire oblo-
quentem proximo suo: et
hoc est nolite iudicare et non
iudicabimini. Non habeas
inimicitias cum quocumque
homine neque retineas
inimicitias in corde tuo:
neque odio habeas eum qui
inimicatur tui proximo
suo et non consentias in-
imicitie ipsius. Noli despi-

et
m
al e
fa
mi
in
cep
re
et
20
ri
au
n
li
di
u
o
m
e
n
al
i
0

tere eum qui inimicia
as habet cum proximo
tuo: et hec est pax. In his
tenet ipsum consolari
modicum tempus est la
bor et sempiterna requi
es: gratia uerbi dei. am.

Dixit alius sener. Pro
pter te inquit homo
saluator est natus: ipse h
uenit filius dei ut tu sal
ueris. factus est homo ma
nens deus: factus est pu
er. factus est lector. accipi
ens namque librum legit
in synagoga dicens. Spiritus
domini super me ipse quod
unxit me. euangelizare
pauperibus misit me. factus
est subdiaconus faciens
namque de fune flagellum
omnes eiecit de templo
oues et boues et cetera.
factus est diaconus. Pre
cungens enim se linteis
lauit pedes discipulorum
suorum precipiens extra
trum pedes lauare. factus
est presbiter: et resedit in
medio magistrorum populi

271

docens. factus est episco
pus: accipiens panem
benedixit ac fregit deditque
suis discipulis et cetera.

flagellatus est ipse te ma
gis autem propter nos.

Crucifixus et mortuus est:

et tertia die resurrexit et

assumptus est. Omnia

ipse nos suscepit in se: om
nia iuxta dispensationem

omnia ordine omnia con
sequenter est operatus ut

nos saluaret: et tu ipse eum

non toleras. Simul sobrius

et uigilans uacemus

in orationibus: ut que pla
cita sunt ei facientes sal
uari possimus. Joseph non

ne in egyptum est uendi
tus in terra aliena. Tres

pueri in babilone capti
ui: nunquam cuiusquam

habuerunt noticiam. Ta
deus patronatus est eis:

suscepitque et glorificauit

eos: quia timebant eum.

Qui dat animam suam

deo non habet propriam

uoluntatem: sed expectans.

dei arbitrium non labo-
rat. Nam si tuam uis
facere uoluntatem non
cooperante deo minimum
fatigaris.

Interrogauit frater ab-
latem pastorem. Quid
est quod scriptum est no-
lite cogitare de crastino?
Dicit ei sener. Ad hominem
qui intemptatione est co-
stitutus et deficit: ut no-
cogitet quantum tempo-
ris in ea facturus sit: sed
potius quod hodiernum
est et cotidianum futurum
libenter suscipiat.

Interrogauit frater ab-
latem iohannem diceſ.
Quomodo anima habet
propria et uulnera non
erubescit detrahere proxi-
mo suo? Qui respondit
sener per parabolam. Erat
quidam homo pauper ha-
bens uxorem: qui cum ui-
disset aliam mulierem pulch-
riorem et ipſam quoque sortitum
est in coniugium. Erant autem
utroque nude. Sed cum et

ſent in quodam loco ni-
dine: rogauerunt eum
amice dicentes. Tecum
uenire desideramus. Quis
mittens nudas in dolium:
cum nauicula tranſtre-
tauit et uenit ad locum.
Facta autem meridie cum
una earum populo recede-
te uidisset silentium cri-
liuit in quendam locum
dolio uicinum uelociter:
et ueteres atque consal-
ſos pannos repperient
se preceperit de hinc fidu-
cialiter uisa est ambu-
lare. Altera uero nuda
sedens intrinsecus: di-
cebat marito. Ecce me
retur ista nuda est nec co-
funditur. Cui maritus
cum dolore respondit. O
miraculum. Hec ut cum-
que confusionem suam coope-
ruit: tu uero undique nuda
non erubescit culpam uel
ex parte uestitam. Ita est
omnis detractor: qui pro-
pria mala non uidens
aliena semper accusat.

Dixerunt quidam fratres:
 Ablati antonio. Volu-
 mus a te audire uerbum:
 quo saluari possimus. Tunc
 ait sener. Ecce scripturas
 audistis: sufficit uobis. Qui
 dixerunt. Et a te uolumus
 audire. pater. Respondit
 eis sener. Audistis domi-
 num dicentem. Si quis
 te percussit in maxillam
 sinistram: prebe illi et alte-
 ram. Dicunt ei. Hec imple-
 re non possumus. Dicit
 eis. Si ergo prebere altera
 non potestis: saltem de una
 ferre patienter. Respondit
 ei. Nec hec possumus. Dicit
 eis. Si nec hec potestis: ne
 uelitis percutere magis quam
 percuti. Dicunt nec hec pos-
 sumus. Tunc senior ait di-
 scipulo suo. Sucos prepa-
 ra fratribus istis: quia nimis
 infirmati sunt. Deinde di-
 cit eis. Si nec hec nec illud
 potestis quid faciam uobis?
 Ego sola oratio: necessa-

Oria est pro uobis.
 Dicebat abbas iohannes

quibusdam fratribus: quia
 fuerunt tres philosophi
 amici quorum unus mo-
 riens alteri reliquit filium
 suum commendatum. Qui
 in etate iuuenili prouer-
 tus: nutritoris sui adul-
 terauit uxorem. Quo sceler-
 e cognito: missus est foras.
 Deinde cum plurimum
 peniteret non ei concessit
 ingressum: sed ait illi. Va-
 de et esto tuis annis mit-
 tatus qui metalla
 in flumine deponunt et sic
 tibi indulgeo culpam tu-
 am. Quo post triennium
 redeunte rursus ait. Vade
 alios tres annos da mer-
 cedes ut iniurias paciaris.
 Ille uero fecit sic alios tres
 annos. Post hec dixit ei.
 Veni ergo nunc ad ciui-
 tatem atremensium: ut
 philosophiam discas.
 Erat autem ad portam
 ciuitatis quidam sener
 philosophus sedens: at-
 que uitantes contumelias
 afficiebat. Inuiriatur ergo

et iuuenem illum. At ille
le iniuriatus risit. Cui se-
nior ait. Quid est hoc? Ego
tibi iniurias facio: et tu
rides? Dicit ei iuuenis. No-
uis ut rideam qui tribus
annis ut iniurias pate-
rer dedi mercedes: et hodie
gratis pascor? Proorsus ad
hoc risi. Dicit ei senior. Alce-
de et ingredere ciuitatem.
Cumq; hoc retulisset altus
iohannes dixit hec porta
dei et patres nostri p mul-
tas iniurias ita gratates
ingressi sunt.

Dicelat abbas iohanes
de anima que deside-
rat perire. Quaedam pl-
eccima meretrix fuit i
quadam ciuitate: que ha-
bit plurimos amatores.
Quidam uero uir de du-
ab; ueniens ad eam di-
xit. Promitte michi ca-
sitatem tuam: et ego ac-
cipio te in uxorem. Illa
ergo promittente: acci-
piens eam introduxit
in domum suam. Cumq;

a suis amatorib; quere-
tur: agnito quod ille ta-
magnus uir sortitus ea
fuisse uxorem: dixerunt.
Si accesserimus ad ianu-
am hominis tam potentis
cognoueritq; desideria re-
quiritum: procul dubio
puniemur. Sed uenientel
post dorsum domus: ut
nunc solito sibilo. Cumq;
illa sibilantium somnum
audierit descendet ad nos:
et inueniemur innoxii. Qu-
cum audisset signauit au-
res suas: et exiens in te-
riora domus ingressa est:
atq; clausit. Hec ita locu-
tus senior dicebat meret-
ricem esse animam amato-
res autem eius uicia: du-
cem uero uel principem di-
celat esse xpistum domu-
q; eius celorum perpetua
mansionem. Sibilatores
autem: demones sunt ma-
ligni. Hec ergo fuerit et
fidelis: semper currit ad do-

Dominum. *v.*
Dicit altus pastor. Scap

tum est in euangelio. Qui
habet tunicam uendat eam
et emat sibi gladium. **H**
intelligitur. Qui habet re
quiem: dimittat eam et
teneat pugnam. Pugna
uero dicatur aduersus di
abolum. Dicebat qui sup.
quia senior quidam in
parte egypti sedebat in
cella: cui frater aliquis et
uirgo quedam ministra
bat. Accidit autem ut una
die uterque sibi ad senem
uenientes occurrerent. Cui
ergo facto iam sero ad su
a renuere non possent: po
suit matram senem inter
utrosque ut dormirent. **S**
uero ille carnis sue non
ferens pugnam miseram
dam uirginem stuprauit
et perdidit. Consummato
que peccato: mane discessit.
Senior autem cum cogno
uisset futura prospiciens:
tacuit in presenti. Redun
tes itaque prosequente eos
senex neque aliquam tristi
ciam demonstrante: ubi

283
recessit ab eis ita ad inuicem
loquebantur. Putas ne
intelligit hic senex facin
nosrum an non? Reuer
sique ad eum penitentia
ducti: dixerunt ei sancte
pater intellexisti quem
admodum nos seduxit
inimicus atque prostra
uerit an non. Qui respo
dit. Intellexi fili. Dicunt
ei. Et ubi fuit in illa hora
mortis nostre cogitatio
tua? Dixitque eis. **M**ea cogi
tatio in illa hora illic erat:
ubi crucifixus ipse sta
bat et flebat tam pro se quam
pro uobis. Sed quia in pe
nitentiam uestram domi
nus repromisit: moneo
ut curando uulnere quod
per superbiam perculistis
insistatis diligentius. **A**c
cepto igitur ab eo regula
penitentiae: recesserunt iam
fortiter unusquisque certa
tes: donec uasa electa fie
ri potuissent. **vi.**

Philosophus quidam
interrogauit sanctum

antonium. Quomodo inquit contentus es pater. qui codicum consolatione fraudaris. Ille respondit. Rex codex o phyllosophi natura rerum est creatarum que michi quicquid uerba dei legere cupio ad esse consuevit.

Quidam uenisset ad ablatem macharium meridiano estu nimis siti succensus et aquam quereret ad bibendum: sufficit tibi inquit hec umbra qua multi uiatores aut nauigantes nunc indigent nec fruuntur.

Apud eundem senem macharium cum uita de continentie exercitio haberem: age inquit fiducialiter o fili. Nam et ego per uiginti annos continuos non pane non aqua non sompno satiatus sum. Panem quidam pensatum accipiens aquam uero in mensuram: sompnum uero parietibus me dum taxat

inclinans subripere festinabat.

Quidam frater interrogauit senem: utrum cum matre uel cum fratribus ad eos proficiscens com manducare deberet. Cui senex respondit. Cum muliere inquit non manducabis.

Interrogauit quidam frater ablatem isidorum scitensem de cogitatu fornicationis. Et respondit senex: quod quidem ueniat cogitatio fornicationis animum conturbans et occupans sed actum implere non preualet: neque proficiens sed tantum impedit ad uirtutem. Sobrius autem uir a se eam discutens: ad orationem statim conuertetur.

Idem de eodem cogitatu respondit senex. Si cogitationes non habemus ferarum similes sumus. Sed sicut inimicus quod suum est erigit: nos quoque quod nostrum est im

plere debemus. Insistamus
 orationi et inimicus fuga-
 tur. Vaca meditationi dei
 et unius. Perseuerentia bo-
 ni victoria est: certa et co-
 ronaberis.

Dixit abbatissa sunderi-
 ce. Aduersarius nost-
 facilius a nichil possiden-
 tib; superatur. Non enim
 habet quo ledit: quia ple-
 neq; memores angustie ac-
 q; temptationum a deo se-
 parantur in ablatiis pe-
 cuniis ceterisq; facultati-
 bz fieri consueverunt.

Rursus que supra. Qui
 visibiles inquit diui-
 tias et multis laboribus
 atq; marinis periculis col-
 ligunt: dum plura lucra-
 tur plurima concupiscit
 et presentia quidem tam-
 quam nichil existimant:
 nos uero necessaria pro-
 timore dei renuimus pos-
 sidere.

Dixit sener. Qui in aia
 sua memoriam ligat
 malicie: similis est igne

Inter paleas occultanti.
Dixit quidam senior.
 Si inquit de uita eter-
 na cuiquam sermonem
 facis: dic uerbum audie-
 ti cum compunctione et
 lacrimis. Alioquin non
 dicas ne moriaris inuti-
 lis: alienis uerbis alios
 saluare festinans. Peccato-
 ri namq; dixit deus qua-
 re tu enarras iusticias me-
 as: et assumis testamen-
 tum meum per os tuu.
Dixit ergo. Canis sum: im-
 mo canis melior me est:
 ip quod et amat dominu
 suum et adiudicium no-
 est uenturus.

Interrogauit quidam
 frater seniore dicens.
 Quomodo anima mea di-
 ligit immundiciam. **D**i-
 cit ei senior. Anima quide-
 corporales plerumq; desi-
 derat passionis: sed spiri-
 tus dei est qui eam conti-
 net flere ergo debemus et
 immundicias nostras
 attendere diligenter. **V**

Handwritten marginal notes in red and blue ink, including the word 'Cum' and other illegible characters.

disti mariam quem ad
modum cum se inclinasset
ad sepulcrum domini
et fletet: uocauit eam do-
minus. Sic erit et aie.

Interrogauit frater seni-
orem quid sunt pecca-
ta: Dicit ei senior. Peccata
sunt: cum homo sua de-
licta uelut nichil despici-
ens alios docere conatur.
Propterea dicit dominus.
Hypocrita eice primum
tralem de oculo tuo: et tunc
uidebis ut educas festu-
cam de oculo fratris tui.

Interrogauit frater se-
niorem. Quid agam
quod animus meus in
periculo labore me uulnerat.
Dicit ei senior. Non enim
miramur ioseph cum esset
puer in egypto in terra co-
lentium idola quem ad-
modum temptationes
uulter perculit: et deus
glorificauit eum usque in
finem uideamus iob quod se usque
in finem non relaxauerit tenet
deum unde eum nullus ab spe

dei munere preualuit.

Interrogatus est senior
a quodam militante:
si deus recipit penitentem.
Qui cum eum pluribus
edificasset sermonibus:
postremo ait ad eum. Dic
mihi dilectissime si clamor
tua conscissa fuerit proiec-
tam? Qui respondens ait.
Non sed relaxans uitor ea.
Dicit ad eum senior. Si g-
tu patris proprio uestime-
to. Deus sine imagine non
indulget.

Erat quidam frater in
cellula: qui post exple-
tas missas cum dimittere-
tur ecclesia expectabat do-
net omnes egrederentur
ut aliquis teneret eum.
ad manducandum. Una
ergo dierum expleto con-
uentu ante omnes egres-
sus est: et currebat ad cel-
lam suam. Quod intuent
presbiter currentem: mi-
ratus est. Cumque transa-
cta septimana uenisset fe-
uille in collectam ecclesie di-

rit ei presbiter. **D**ic michi
frater quod uerum est. **Q**
causa fuit circa te qui per
omnes quidem conuentus
ecclesie remanebas ultimus
omnium. in collectione a
preterita ante omnes egres
sus es. Cui frater ille r
dit. Quia abstinentiam ne
michi coquerem: et ideo ex
pectabam ut aliquis me te
neret ad manducandum.
In illa uero collecta prius
quam uenirem in ecclesia
cori michi pusillum lenti
cule: ideoq; expletis sacris
mysteriis ante omis exiui.
Audiciens autem hec presbi
ter: dedit mandatum in ec
clesia dicens. Fratres ante
quam ueniatis ad collecta
ecclesie coquite uobis pusil
litate festinetis recurrere
in cellulis uestris.

Venit aliquando uider
regionis alicuius de
provincia ablati pastoris.
Venientes autem omnes
habitatores loci illius: rega

uerunt ipsum ablatem
ut ueniens rogaret eum.
Qui dixit eis. **S**inite me
tres dies: et tunc uenio.
Orauit ergo sener ad do
minum: dicens. **D**omine:
noli michi dare gratiam
hanc. **A**lioquin: non me
permittunt homines sede
re in loco isto. **V**eniens ergo
sener: rogauit iudicem. **A**t
ille dixit. **P**ro latrone ro
gas abbi? **G**auisus est a
sener: quia non obtinuit
apud iudicem gratiam
quam postulauit: et sic re
dit in cellam suam.

Dicebat seniores: quia
quando intrabat mo
yses in nube cum deo loq
latur: quando autem exi
bat de nube cum populo.
Sic et monachus donec
in cella sua est cum deo
loquitur: egrediens au
te cella cum demonib; e.

Dicebant de aliquo se
ne in inferiores par
tes egypti: quia sedebat
quietus et inuis secula

ris fidelis ministrabat ei
Contigit autem ut filius
illius secularis infirma
retur. Qui multum roga
bat senem: ut ueniens o
raret pro puero. Surgens
quoque senex abiit cum quo.
Percurrens autem ille:
securus introiit in domum
suam dicens. Venite ob
uiam solitario illi. Videt
autem eos senex a longe
creuites cum lampadi
bus cognouit quia sibi ue
nissent in occursum: et eru
ens se uestimenta sua mi
sit illa in flumine et cepit
lauare ea stans nudus.
Minister autem eius
ille laicus erubuit uidet
eum nudum. Et rogauit
homines illos dicens.
Reuertimini: quia senex
iste mente excessit. Veniet
quoque ad senem: dixit ei. Quid
hic fecisti? Omnes enim
dicebant: quia demonium
habet senex iste. Qui dixit.
Et ego uolebam audire.
Interrogauerunt autem

tem pastorem quidam se
niores dicentes peccanti:
arguemus eum. Et respon
dit eis altus pastor. Ego
interim se necesse habuero
transire inde et uidero eum
peccantem: pretereo et non
arguo eum. Sed quia scri
ptum est que uiderunt oculi
tui his testimonium pre
hibe: ideo ego dico uobis.
quia si non palpaueritis
manibus uestris nolite te
stificari. Aliquando enim
frater quidam seductus est
in huiusmodi re. Et appa
ruit ei quasi quod frater
quidam cum muliere pecca
ret. Qui cum per multum im
pugnaretur a cogitatio
nibus existimans simul eos
conire: abiit et pulsauit eos
pede suo dicens. Cessate iam. Et
ecce erant manipuli messis
triticee. Ideoque dixi uobis:
nisi et manibus uestris palpa
ueritis: nolite testificari.
Dicebant de quodam fratre:
quia sedebat in heremo
et seducebatur a demonibus

annos plurimos. Ipse vero
 existimabit: quia angeli
 sunt. Egredietur autem
 pater eius secundum carnem
 per tempus: et visitabit eum.
 Una autem dierum tulit
 byrennem secum dicens:
 quia revertens afferam mihi
 pauca ligna. Et preveniet
 unius demon: dicit ad fi-
 lium eius. Ecce diabolus
 venit ad te in similitudi-
 nem patris tui habens bi-
 rennem in porta sua: ut
 impugnet te. Tu ergo pre-
 veniens tolle illam byren-
 nem ab eo: et repugna il-
 li. Igitur pater eius venit
 secundum consuetudinem
 et accipiens filius eius bi-
 rennem ab ipso percussit
 eum et occidit. Et conti-
 nuo adhesit ei spiritus
 malignus: et suffocavit
 eum.

N primum quidem si cepe-
 rit homo semetipsum ag-
 noscere cur creatus sit et
 factorem suum deum: tunc
 incipiet penitere super he-

que commisit in tempo-
 re negligentie sue: sic de-
 mum benignus deus dicit
 illi tristitiam pro peccatis.
 Et post hec iterum per sua
 benignitatem dicit illi affli-
 ctionem corporis inieci-
 nus et vigiliis et in orati-
 onibus instantiam et con-
 temptum mundi: et ut
 libens illatas sibi iniurias
 sufferat et ut odio habeat
 omne refrigerium corpo-
 rale: et ut diligat planctum
 magis quam risum. Post
 hec tribuit illi desiderium
 fletuum planctum et hu-
 miliationem cordis et hu-
 militatem et ut tralem
 oculi sui consideret non al-
 terius festucam vitatur e-
 ruere et dicat semper. Om-
 ni iniquitatem meam ego
 agnosco: et peccatum meum
 contra me est semper. Et ut
 diem exitus sui in mente
 habeat et quomodo in con-
 spectu dei occisurus sit et
 et iudicia et penas in con-
 spectu mentis sue descri-

bat necn̄ etiam meritos
honoꝛes qui dandi sunt
sanctis. Si igitur uiderit
quam hec illi suauia st:
temptat eum si abrenū
tiat uoluptatibz et resistit
aduersus impugnantel
huius mundi principel:
qui uincunt eum prius.
Sed et escarum uarie dele
ctationes que emolliri fa
ciunt cor: ut proorsus p̄
modum uinca lassitudi
ne corporis et longinqu
tate dicentibz illi cogita
tionibz suis. Quanto tē
pore ac spatio hunc labo
rem sustinere poteris? Et
quia arduu laboris sit ut
mereatur quis in habita
torem habere deum: preser
tim tu qui multum pecca
sti et quanta tibi possit
remitti peccata a deo? Si a
cognouerit quia cor illi
firmum est in timore dei
et non dimittit locum
suum sed fortiter resistit:
tunc uenient illi sub occa
sione iusticie cogitationes

dicentes. Peccasti quidem
sed penitentiam egisti: iā
sanctus es. Et faciunt il
lum recordari hominum
peccata qui non egerunt
penitentiam superseminā
tes ci uanam gloria. Nō
solum uero hec: sed etiam
faciunt quosdam homines
laudare eum subdole et pro
uocare eum ad opera que
ferre non potest: immittē
tes ei cogitationes n̄ uide
di et non bibendi necn̄ et
ingiliarum et multa alia
que dicere longum est et
facilitatem illi ad hec per
ficienda tribuunt si quo
modo eum ad hec illicitam
precauente scriptura et di
cente. Non declinaueris
ad dexteram nec ad sinistram
sed rectum iter ingredere.
Si autem benignus deus
perpserit quia nulli cor
acquieuerit cor ipsius dice
te dauid et de huiuscemodi
temptationibz significā
te. Prohibi cor meum et
uisitasti: nocte igne me tra

minasti et non est inuenta
 in me iniquitas: et hec pre
 spiciendum: cur nocte di
 xerit et non die uidelicet quod
 circumuentiones inimici
 nox sunt sicut beatus pau
 lus dicit non esse nos filios
 tenebrarum sed lucis quia
 filius dei dies est diabolus
 uero nocti assimilatur. Si
 uero hec omnia bella super
 gressa fuerit anima tunc
 incipit illi inmittere.
 aduersarie cogitationes
 fornicationis desiderium
 et nefandum stuprum: in
 his igitur omnibus infir
 matur anima et cor tabes
 cit ut impossibilem sibi cre
 das esse custodiam castita
 tis: subiungentes illi ut
 dixi temporis prolixitate
 uirtutum uero laborem
 et quia grande sit onus
 ipsarum et importabile sub
 iungentes illi infirmitate
 corporis et fragilitate na
 ture. Si autem ad has im
 pugnationes non lassat
 uerit: tunc benignus et mi

sericors deus mittet illi uir
 tutem sanctam et confir
 mat cor ipsius et dat illi
 leticiam et refrigerium
 et possibilitatem ut for
 os inimicis inueniatur: ut
 illorum aduersum cum i
 pugnatione non preualeat
 timentibus que in eo inhabi
 tat uirtutem: sicut et sanc
 tus paulus dicit. Conten
 dit: et accipietis uirtutem.
 Hec quippe est uirtus: qua
 beatus petrus ait dicens. Ex
 creditatem incorruptam et
 inaccessibilem consec
 uatam in oculis in uobis:
 qui in uirtute dei custodimur
 ni per fidem. Tunc benignus
 et clement deus si uiderit quod
 cor ipsius corroboratum est
 super inimicos suos: tunc
 paulatim subtrahit uirtu
 tem que illi opitulabatur:
 et concedit inimicis impug
 nare cum uacis concupi
 scentis carnis nec non et
 uane glorie cupiditate et
 superbia ceterarum que
 que ad perditionem trahit.

ut prope modum assimi-
letur navi que sine gubernaculo
in scopulis huc illucq; offendit.
Cum autem cor illius emarcuerit in
his et ut ita dicam defecerit
ad singula temptamenta
inimica: tunc hominum
amator deus curam huius
creature sue imittit ei sanctam
virtutem et confirmat
subiciens cor et animam
et corpus ipsius et omnia
viscera eius sub iugo paradisi:
ipso dicente. Tollite iugum meum
super vos: et discite a me quia
mitis sum et humilis corde.
Et sic demum benignus deus
incipiet ad aperire celos cordis
ipsius: ut intelligat quoniam
ipse est qui confirmat eum.
Et tunc vere incipiet nosse
se homo honorem dare deo
cum omni humilitate et
actione gratiarum: sicut
dauid dicit. Sacrificium
deo spiritus tribulatus.
Et hec enim labore preclij:
humilitas et contribulatio et man-

suetudo efficitur. Cum his
igitur omnibus fuerit pro-
litus: tunc incipiet spiritus sanctus
revelare omnia hec est que
sanctis iure meritoque debentur
et his qui spiritus super misericordiam
eius: et tunc reputat se cum
dicens homo illud apostolici
quia non sunt condigne
passiones huius temporis
ad futuram gloriam que
revelabitur in nobis. Et il-
lud dauid. Quid enim mihi
est in celo: et a te quid volo
super terram. Hec est.
O domine quanta michi
paraveras in celo: et ego
quid a te quereram in ter-
ra mortali: Et sic etiam
incipient illi revelari tor-
menta: que passuri sunt
peccatores et multa alia
que me tacente sanctus
vir intelligit. Post hec ve-
ro omnia incipiet para-
ditus iure pactum cum
punitate cordis ipsius et
anime firmitate et scitance cor-
poris et cum spiritus eius humi-
litate: et facit cum supergredi

omnem creaturam et ut n̄
 loquatur os eius opera ho
 minum et ut recta oculis
 suis uideat et ut ori suo
 custodiam ponat et iter re
 ctum faciat gressib; suis:
 et ut iusticiam habeat ma
 num suarum hec est ope
 rum et orationis instan
 tiam necn̄ et afflictionē
 corporis et uigilatum fre
 quentiam et hec disponit
 in mensura cum eo et di
 scretione et non in turbu
 lentia sed in quiete. Si ue
 ro mens eius dispositio
 nem sancti spiritus contē
 pserit: tunc uirtus que i
 cum collata fuerat disce
 dit: et sic pugne efficiunt
 in corde eius et conturbā
 tiones et conturbant eū
 passiones corporis per mo
 menta singula expugna
 tione inimici. Si autem
 conuersum fuerit cor eius
 et obtinuerit precepta sp̄
 sancti protectio dei fiet s̄
 cum et tunc homo agno
 scet quia indefinenter ad

herere deo bonum est: et qm̄
 ipsum est uita eius dicen
 te dauid. Clamavi ad te et
 sanasti me. Et quia apud
 te est fons uite. igitur sc̄n̄
 dum meum consilium n̄
 homo grandem possiderit
 humilitatem que uirtu
 tum omnium culmen ē
 et custodiam posueri ton
 suo et cordi timorem dei
 et in eo quod se probat ex
 cellere ceteris non se pre
 ferat tamquam aliquid
 boni fecerit: et ut iniurias
 sibi illatas sufferat: et pre
 beat percutienti se aliam
 maxillam et ut ad omne
 opus bonum uolenter e
 rumpt et diripiat et ut
 animam suam in manu
 portet quasi cotidie mori
 turus: et ut uana ducat
 omnia que sub sole cernū
 tur et dicat cupio dissol
 ui et esse cum xp̄sto et in
 uiuere xp̄stus est et mori
 lucrum: non potest pre
 cepta seruare spiritus sc̄i.
Contra castimargiam.

Quidam fr̄
quemadmo
dum i cella
propria de
gere debet

altitatem sibi requisivit.

Cui ille ait. Comede iquit
panem tuum et salem: et
non tibi sit necessitas ex
coquendi aliquid.

Altero quoque super hoc
ip̄m requirente: r̄n
dit. Daniel propheta dixit.
Panem desideriorum nu
quam comedi.

Duo simul fratres ad
Abbatem p̄mbo ue
nerunt: ex quib; unus ait.
Ego biduanam facio: et
duos parimates comedo.
Possum in hac continētia
saluari an decipior? Item
ille alter dixit. Ego cotidi
e opa mea duob; siliquis
uendo: ex quib; paruum
michi retineo iuctum. Nā
reliquum erogo i elemo
sinam. Possum ne salua
ri pro hoc an decipior? Et
his dictis cum ab eo respō

si peterent nullatenus da
bit. Qū aut̄ recedere uellet:
postulati a clericis atq; au
dientes quod talis esset
consuetudo senis non aro re
spondendi: restiterunt. Et
uenientes ut uale faceret.
dixerunt. Ora pro nobis
pater. At ille percunctat̄
est eos si abire uellent. Quib;
annuentib;: recordatus op̄
eoz in semetip̄o scribelat i
p̄m̄ito. P̄mbo biduanā
facis et duo parimata co
medis: ip̄ hoc fr̄s es monach.
Nō et p̄mbo op̄atur cotidie
duas siliquas et erogat i
elemosinā: ip̄ hoc te sp̄s
monachi. Et addidit. Bo
na quidem sunt op̄a: s; sit
conscientia munda cum
opib; tunc enī quis salu
efficitur.

Requisitus ab his p̄mbo
huius quemadmodū
oporteat ieiunare: respōdit.
Ego uolo monachum ita
cotidie manducantem: ut
non satiatur. Nam bidua
na et triduanā ieiunia ua

ne glorie uacant. **H**ec oia
examinauerunt senes: et
inuenierunt quia bonum
est cotidie parum comedere et
cotidie esurire. hanc uiam
regiam: leuem nobis esse
monstrauerunt.

Abbas siluanus dum
cum discipulo suo zacharia
ad quoddam monasterium
puemisset: fecerunt eos
monachi antequam egredere-
ntur parum comedere. postquam
autem egressi sunt inuenit mi-
cupatus discipulus aquam: et
uolebat bibere. Cum abbas sil-
uanus dixit zacharia: hodie
ieiunium est. Ille respondit.
Nunquid hodie non comedimus
panem? Et dixit ei senex: Illa esca-
laritatis erat: nos autem
nunc ieiunium teneamus.

Quidam de patribus ad ab-
batem ioseph in panetelo
peruenit: ut eum require-
rent de susceptione fratris si-
licet illo tempore uel licentiam
habere cum his. Et antequam requi-
rerent: dixit discipulo suo. Quod
facturus sum hodie nemine

ris. Et posuit duo sedilia
illis qui uenerant: et dicit
eis. Sedete. Unum collocans
a dextris suis: et alterum in sin-
istris. Et ingressus in cellam
sua misit sibi uestimenta
corrupta: et egressus tran-
siit per medium illorum. Et iterum
ingressus misit alia melio-
ra: quae solentur die festo uti. Et
egressus transiit per ipsos. Et
post haec iterum ingressus cotidi-
anum uestimentum suum induit

Suauiter et stetit cum eis. Illi autem
mirati sunt et obstupuerunt propter
hoc factum. Et dicit eis. sensistis quod
factum? Cum autem illi annuissent.
dicit eis. Primum uestimenta
corrupta usus est: et postea alia
meliora. Et dixit eis. Nunquid
quid mutatus sum ex illo in
honesto aut ex illo meliore?
Dicit eis. Non. Quibus ait senex.
Si ergo idem ego sum in utroque
et non sum mutatus: sicut illud
primum non me nocuit ita nec
secundum mutauit. Sic ergo de-
bemus facere in occurrione fra-
trum: ut quando eorum presentia est
cum fiducia et leticia suscipi

amnis. eos. Quñ aut̄ aut̄ soli
sumus: opus ē ut luctus p̄
maneat ī nobis. Illi uō au
dientes que in cordib; suis
habebant aūq; interrogarēt
in fco cognouerunt et glifi
cantes deū lecti discesserūt.

Dixit unus ad alterū
habentem karitatem
et suscipientem tam mo
nachos multos q̄ seclares.
Lucerna multis lucet: costa
tamen p̄rium incendit.

Dicebat unus ex patrib;
quia inuenitur homo
multum comedens et ad
huc esuriens: sed continet
se. Alter autem parū come
dit et satiatur. Qui autē
multū comedit ⁊ adhuc e
surit et continet se maiore
micede habet q̄ ille qui parū
comedit et satiatur.

Quidam senex dixit. Ne
quod desideraueris mā
duces aliquando comedet
aut qd̄ tibi transmissū est
a domino: grās age.

De quodam senē refere
bant patres: quia de

siderauerit cucumerē. Quē
cū tulisset: suspendit ante
celos suos. ⁊ ne uincretur
ex cupiditate non tetigit
s; magis agebat penitenti
am puniens semetipm̄ ob
lit ipm̄ quia desiderasset.

Abbas Zenon dū am
bularet in palestina
fatigatus sedit iuxta eos
qui cucumeres de orto colli
gebant: et uolebat comedē
ex ipsiis. Et dicebat intra
se. Tolle unum cucumerē
et comede. Quid enim est?
Et iterum ipse cogitatōni
proprie respondit. Nescit
quoniam fures ad penam
uadunt: Experire ḡ temet
ipm̄: si portare potes tori
ta. Erigēs uō stetit ī cau
mate dieb; quib; ⁊ seipm̄
dicens. Vere q̄a n̄
possiū toriūta sufferre: n̄ de
leo furari et manducare.

Abas arsenius quādo
poma nata fuisset: ex
oib; sibi deferre p̄cipiens
mel t̄n modo de singulis
deo grās agens gustabat.

Quidam ex patribus fr̄s
 est infirmus et per multos
 dies non poterat ullam
 escam capere. Cōpulsit autē eum
 discipulus suus dicens. In
 res pater facio tibi parvam
 placentē. Et abiit et fecit. Et
 erat vasculum habens mel
 et aliud vas simile habens
 oleū expressū de lino semine.
 et erat amarū et fetidū et ad
 nullā rem proficiens nisi
 in lucernā. Et deceptus fr̄
 gustavit mel: misit de illo in
 cibū semis. Cū em̄ gustass̄
 sener nichil locutus est: sed
 tacens comedit. Itē sc̄da vice
 cū eū compelleret comedit.
 Tercia uō: cū ei daret dixit. Non
 possū comedē fili. Ille autē uo
 lens ad ortum eū dixit. Ecce
 alba bona s̄ et ego comedo
 eripis. Postq̄ uero gusta
 uit et sensit rem quā fece
 rat: cecidit in facie dicens.
 Ve mi abba quia occidi te: et
 tu p̄m̄ posuisti super me.
 quia locutus non es. Dicit
 ei sener. Ne contristeris fili.
 Si em̄ uoluiss̄ deus ut mel

comedere: mel misisses.
Requisuit abbatem si
 sori discipulus suus
 abrahā: si sabbatorū die fr̄a
 karitate in ecclesia tres
 calices uini monachus
 deberet haurire. Respond.
 Si non est ibi sathanas:
 non sunt multum tres
 calices. Si uero est ibi satha
 nas. i. concupiscentia: iā
 multi sunt.
Dixit alius p̄m̄em̄us.
 Nisi nabulardam p̄i
 ceptis cecoz uenisset in ieru
 salem: templum domini
 non arsisset. Hec est quia
 nisi desiderium castri argi
 e in anima uenerit: sensus
 hominis non succenditur
 ipugna diaboli.
Abbati sisor frequenter
 discipulus suus dice
 bat. Tempus est pater ut re
 ficiamus. At ille responde
 bat. Quid ē fili n̄dū come
 dimus? Hec discipulo remu
 ente: defer ergo inquit se
 ner ut si nec dum comedi
 mus manducemus.

Ablas macharius quo
cens cū frīb; frā ueri
tate reficiebat: hoc in corde
suo statuerat ut quantos
uin calices oblatos hau
sisset tantis dieb; nec aq̄
gustaret omnino. Cum
ergo frēs uinum ei porri
gerent cum gaudio sume
bat: ut postea sit se mace
raret. Qd̄ cū discip̄s eius
frequenter uidisset: p̄te
facto senis consilio ne ei
uinum porrigerent con
iurabat tormenta ei in
geri p̄cius quam pocula
manifestans.

Aliquis p̄grinus fr̄ ue
nit ad abbatē siluanū
in monte sma: et uidit qd̄
fr̄es opabantur et dicit. Q̄
re opimum escam q̄ petit:
Maria enī bonā partem
elegit. Tunc sener dicit dis
cipulo suo zacharie. Da illi
codicē ut legat: et mitte il
lū in cella que nichil h̄t.
Hora aut̄ nona circūspi
ciat fr̄ ille: si forte uoca
ret eū sener ad reficiendū

postq̄ uō transiit hora: ue
nit ad senē et dicit ei. Nū
hodie fr̄es n̄ refecerūt. Cūq̄
fateretur: dicit illi fr̄. Et q̄
re me n̄ uocastis. Tunc ait
ad eū ablas siluanus. Tu
homo spiritalis es: et non
necessaris hanc rem. Nos
quasi carnales sumus op̄
habemus comedere: et ideo
opimur. Tu aut̄ bonā partē
elegisti: legis cotidie et nō
uis carnalem escam accipere.
Tunc cepit fr̄ ille penitere
et dicere. Indulge michi.
Tunc dicit ablas siluanus.
Ergo necessaria est martha
marie. Propter martham
enī et maria laudatur.

Quidam frater impug
nabatur a spiritu blas
phemie: et exulescibat dice.
Qui cum audisset de quo
dam magno sene: pergebat
ad eum ut illi declararet
insaniam. Et mox ut p̄ue
niebat ad eum: uerecundā
batur confere. Cum aut̄
frequenter ad abbatem pi
menium ueniret: uidit

cum scier habentem cogitationes: et dixit ei. Ecce frequenter uenis ad me habens cogitationes: et sic iterum uenias tristis tecum illas reportans. Dic ergo mihi quid est fili. At ille dixit. In blasphemia impugnat me diabolus: et exultat dicere. Et mox ut confessus est leuior fuit impugnatione eius. Et dixit ei senior. Ne contristeris fili quando hec cogitatio ad te uenit. Dic ergo. Causam hanc opus non habeo. Blasphemia tua frater sit sathana. Hanc enim causam anima non uult. Quamcumque autem causam anima non uult: cito euacuabitur. Et ita sanus factus frater ille discessit.

Dixit abbas moyses. Per has quatuor res passio gignitur. Per habundantiam esse et potius per sacietatem sompni. per otium et iocum: per ornatas uestes. Item dixit. Cor

porce multe sunt passionis. Et interrogauit eum frater. Et que sunt abbas. At ille respondit: quod paulus apostolus dicit fornicatio uel inmunditia et omnis cupiditas nec nominetur in uobis: sicut dicit sanctos. Risus quoque et fiducia frequenter usque ad pulchrum uenit.

Dixit abbas pimenius quemadmodum imperator spatarius semper astat armatus: ita et animam aduersus demonem oportet semper esse armatam.

Quidam iuuenis uolebat renuntiare mundo: et frequenter eum egressum de domo sua reuocabant cogitationes inuoluentes in plurimis negotiis. Erat enim diues ualde. Uno ergo die egresso collostris mundus circumdedit eum: et multum peruenit excitauit ante eum. Ille confestim expoliatus se et iactans. s.

uestimenta sua: currit
nudus ad monasterium.

Declarauit autem domi-
nus uni seni dicens. Sur-
ge: et suscipe ad letam meam.

Et exurgens senex: obui-
auit illi nudo. Et cogno-

scens causam admirat-
us est: et dedit ei habitum

monachilem. Quando
autem aliqui ueniebant

ad senem perquirere de co-
gitationibus uariis: instru-

ebat eos de abrenuntiati-
one mundi: et dicebat. Il-

lum fratrem requirere qui
nec indumentum sui cor-

poris reseruauit: quia e-
go ad mensuram eius

nec dum ueni. Hec hylari-
on dixit. Ille bene dispesat

qui pro christo nichil sibi reser-
uat.

Quidam frater requi-
siuit senem dicens. fac

caritatem aliam: et dic mi-
hi sermonem: quid de te inueni-

uit hanc uirtutem mea congregare
ut habeam illud in senectate.

Respondit autem christum adi-

puiscere et cogitabit de te: aut
certe pecunias: ne mendices.

Ergo tuum est eligere: aut
deo deo. aut mammona

mammona.

Frequenter abbas aga-
thon suum discipulum com-

monebat dicens. Nequid
tale aliquid acquiras: quod

fratris petenti dare te pigeat:
et pro hoc inueniaris manda-

ta dei transgrediens. Qui
petit a te da ei: et uolenti

mutuare a te non auertaris.

Dicebat unus ex patribus.
Nichil inuenimus scrip-

tum de lazaro illo paupere quod
aliquam uirtutem fecerit:

nisi tantum quia nunquam
aduersus diuitem murmu-

rauerit quamuis illi nul-

lam misericordiam impenderit: sed cum
gratum actione portauit la-

borum paupertatis sue: ideo
in sinu abrahe receptus est.

Item dixit quia non oportet
cogitare quemquam nisi de

timore dei. Nam et si coac-

tus quis fuerit de corpora-
li necessitate et sollicitus:

numquam de ea cogitet
ante tempus.

His silvanus dū mo-
dicū tempus discessit
set a cella sua: discipulus
eius zacharias cum alijs
frīb; septem horti amouit:
et fecit hortum maiorem.
Postquam uero egressus
senex agnouit: tulit melo-
tem suam ut discederet. At
ille proiciens se in terram
ad pedes eius: ut diceret ip-
sū quid hoc faceret precabatur.
Tunc senex ait. Non ingre-
diar in hanc cellam: nisi
sepis in locum suū fuerit
reuocata. Quo mor pefe-
cto: regressus est ita.

His agathon dispensa-
bat semetipm in omīb;
et cū discretionē pollebat
tam in ope manuum suarū
q̄ in uestimēto. Talib; enī
uestib; utebatur: q̄ nec sa-
tis bone nec satis male cui
quā apparerent. Dicebat at̄
discipulis suis. Vestis quo-
q̄ sit monachi q̄ nuditate
et frigus repellat: n̄ in diti-

coloris per quā iactantia
elationis aut inanitate
anima fluctuetur.

Dixit quidam ex sctis pa-
trib; . Ita per hec qua-
tuor acta eriget. Per cu-
piditate auaricie dando et
accipiendo rapiendo res
alienas et si quis propria
sententia defendit quod a-
mat et si quis se uult hono-
rib; et dignū: et si quis do-
ctorem se esse uult plus oī-
b; sapientē. Ita p̄ hec q̄tuor
humanos sensus obscu-
rat. Si odium habuerit in
proximo suo aut si pro
nichilo habuerit aut si illi
inuidet aut si detracta-
uerit de eo. Ab hec sc̄m iohā-
nem ostendā auctore. Qui
odit fr̄m suū in tenebris
est: et nescit quo eat et ma-
net in morte. Passiois a-
huius retributio: q̄tuor
modos habet. Primum
ex corde sc̄dm ex facie: t̄m
ex lingua quartū ex sc̄o.

Quidam frater dū ab
altero iniuriaretur:

uenit et iniurauit sem. Cui
ille respondit. Satisfac cogi-
tationi tue: quoniam frater
non te uult iniuriari sed pec-
cata tua sunt. Nam in omni
temptatione que tibi con-
tingit per hominem ne ar-
guas eum: sed dic quia propter
peccata mea hec michi con-
tingunt.

Quidam frater requisit
uit senem dicens. Dic
michi rem quam custodi-
am: ut saluetur per ipsam.
Respondit ei. Si potueris
sufferre iniuriam et afflic-
tionem et subportare ac
tacere: magna hec est res
super alia mandata: quia
iusticia filii dei uocabuntur.

Ablas macharius dice-
bat. Ille uerus est mo-
nachus: qui se in omnibus
iungit. Nam si alium ar-
guens ad iracundiam mo-
uatur quis: propriam
passionem implet. Nec
enim est lucrum ut alte-
rum saluet: et seipsum de-
beat perdere.

Quidam frater abbatem
ysaac requisit dicens.
Alta quare te demones ti-
ment? Respondit sener. Et
quo factus sum monachus:
statui apud me ut iracun-
dia mea fons guttur meum
non procederet: et ideo me
demones timeant.

Ablas arsenius dixit.
Non coctum lactulium. si in
flamma fuerit in fundamentum
prope flumen nec per unum
diem sufferre poterit. Si autem
bene fuerit coctum: permanet
uelut lapis. Sic et ho-
mo non coctus nec in fla-
mmatus sicut de ioseph dic-
tum est eloquium domini
inflammavit eum: mox
in principio carnalis cogi-
tationis dissoluitur. **De
humilitate.**

Quidam frater requi-
sit abbatem pime-
num. Quid faciam quo-
niam conturbor a tristitia?
Dixit ei sener. Nemine pro-
 nichilo aspicias nullum
condempnes nulli detra-

nas: et dabit tibi deus re
quiem.

Quidam senex dicit. Sic
thesaurus manifest
minuitur: ita et uirtus de
perit publicata. Et sicut
cera soluitur a facie ignis:
ita et aia p laudem reso
luta perdidit intentione
suam.

Ablas mathois dicit.
Humilitas nec ipsa
irascitur nec alios irasci
permittit. Idem dicit. Hu
militas est: si quando pec
cauerit inter frater tuus
antequam ille peccat i
dulseris ei.

Dicit quidam ex p^{ri}b.
Omnis labor sine hu
militate: uanus est. Hu
militas enim precursor e
karitatis sicut iohannes
erat dⁿⁱ ihu omnes tra
hens ad eum: ita humili
tas trahit ad karitatem
id est ad ipm deum: quia
deus karitas est.

Ablas macharius du
ad montem nitit al

cenderet: discipulo suo
ut parum precederet impe
rauit. Qui cum preiret:

obuiauit quendam sac
dotem idoloru cursu ueni
entem et lignum gran
de portantem. Cui excla
mans dicit. Quo curris
demon: et ille iratus: ta
tis eum plagis affect:
ut pene exanimem relin
queret. Et relicto illo: in
terim currebat. Progres
sus q^q parum obuiauit

Cablari machario: qui a
it ad eu. Salueris labora
tor salueris. Ille admira
tus respondit. Quid ime
boni consperisti: ut ita me
salutares. Cui senex dicit.

Quia uidi te laborantem:
et quo curreres ignorantem.
Respondit ei sacerdos. Et ego
in tua salutatione com
punctus: magni dei ser
uum te esse cognoui. Na
alter miserabilis mona
chus occurrens michi in
iuriam locutus est: sed
ego illi plagas puerbis

imposui. Tunc apprehen-
dens pedes beati macha-
ri: proclamabat. Nisi me
monachum feceris: non
desistam. Pergentesq; pa-
triter ad locum in quo il-
le frater cecus ab eo iace-
bat tollentesq; eum ad
monasterium pertraxerunt:
quia pergere non poterat.
Cum autem ceteri fra-
tres uidissent sacerdo-
tem idolorum sancto
machario comitantem.
Stupefacti monachum
cum cum admiratione
fecerunt: et multa expi-
gans per illum facti ch-
ristiani. Dicebat ergo
idem multorum pater
macharius. Sermo sup-
bis et malus: bonos ui-
ros conuertit ad malum
sermo autem humilis
et bonus: homines ma-
los mutat in melius.

Ablas sisoris dixit. Cor-
poralis labor dicitur
humilitatis.

Quidam frater requi-

sivit dicens. Quid est quod
dicitur omnia mandata
mundis. At ille respondit.
Siquis adhuc sermonem
potuerit peruenire ut eum
intelligat: uidebit se mi-
norē totius creature. Cui
frater. Et quomodo me pos-
sum inferiorē uidere
ab eo qui homicida est. At
senex. Si potuerit homo
ad sermonem huius apostoli
peruenire et uidet hominem qui
alium occidit dicit in semper
tempore. Iste hoc peccatum facit: ego
quidem omni hora peius homi-
cidium admitto: meipsum
interficiens. Et cum frater
requireret quid ergo agere
oporteret respondit. Iste so-
la est hominis iusticia
ut se semper reprehendat: et
tunc iustificatur cum sua
peccata condemnat.

Interrogatus ab al-
tero dicente cogitatio
mea dicit michi bene-
sum: respondit senex.
Qui non condemnat
peccata sua: semper

ille in bonis se esse credit.
Qui autem uidet illa: illi
cogitationes dicere non
possunt quod in bonis sit.
Opus ergo est multum
laborare: ut se quisque con-
sideret. Nam negligentia
ignauia et laratio: cecca
oculos cordis nostri.

Quidam frater requisit
uit ablatem pimeni
um quo modo potest uita
re homo ne loquatur ma
lum de proximo suo: Et
respondit. Ego et proximi
meus: duc sumus substā
tie. Cum ergo imaginem
meam reprehendo: inueni
tur persona fratris mei a
pud me uenerabilis. Quā
autem meam paruicatem
lauda uero: tunc fratris
mei imaginem paruam
respicio. quia magnam
inimam despicit qui se ipm
non considerat.

Timotheus quidam
Anachorita: negligē
tem aliquem fratrem au
diens interrogauit abbatē

quid illi faceret: et dedit
consilium cum expellere.
Cum ergo ille frater cecce
fuisset temptatio uenit
super timotheum. Et diu
ploraret in conspectu dei
et diceret peccavi domine
miserere mei: uenit ad eū
uox dicens. Timothee ideo
tibi hec uenit: quia frēm
tuum in tempore tempta
tionis sue despectisti.

Dixit quidā
senex. Grande ornamē
tum oportet monachis o
bedientie. Nam quicumque
eam possederit et ipse audie
tur et cum fiducia crucifi
xo astabit: quia dominus
noster obediens fuit usque
ad mortem.

Ablas theodorus cum
de opere anime ac ma
nuum loqueretur: aliquis
frater ex audientibus dixit.
Explana nobis pater op
anime et opera manuum.
At ille. Omnia que ipmā
data dei perficimus: in o
peribus anime reputanda

sunt. Que uero ip̄ nr̄am
agimus utilitatem: hec
opa manuum nō sciunt.

Quidam frater uenit
scia: ut ablatam ar
senium uideret. Cumq;
alii fratres ut parum resi
ceret suaderent ei: ille rē
dit. Non gustabo panem:
nisi illum uiderē me uero.
Tunc unus ex patrib; du
xit eum ad supradictū se
nem. Pulsatoq; hostio cel
le: suscepti sunt. ab eo. Et
oratione facta consederūt.
Cum autem beatus arseni
more solito taceret: ille q;
fratrem deduxerat dicebat.
Ego discedo. Similiter
is qui ex nimio desiderio
ueneratq; nichil allocu
tus eos fuerat ablat ar
senius et pro uerecundia
frater tacitus sedens respō
dit. Ego tecum reuertor. Et
sic utriq; discesserunt.
Iterum postulauit frater
ut ad abbatem moysen.
qui ex latronibus conuer
sus fuerat duceretur. Be

igne quoq; ab eo recep
ti: recta caritate uideunt.

Dicit autem frater: qui
cum ad utrosq; perducerat.
Ecce utrosq; quos postula
ueras uidisti: quis tibi pl̄
ex ambobus placet? At il
le respondit dicens. Nichi
interea hic melior uidetur:
qui nos tam bene susce
pit et pauit. Quo sermo
ne comperto unus ex fra
tribus: orauit ad deum
dicens. Domine michi rem
deprecor domine ostende:
quia unus propter nomi
num omnes homines
fugit: alter uero ip̄ nomi
num omnibus commu
nis est. Et ecce in extasi du
e naues illi per flumen
ostense sunt: et in una:
uidit spiritum dei cum
silentio et requie et ab
batem arsenium nauigā
tem. In altera uidit ab
batem moysen et ange
los: mellis fauam more
et indentibus eius misc
rentes.

Quidam senex fratrem
 quendam turbatio-
 nes noctibus facientem o-
 rationibus liberauit et
 infirmantibus cum ie-
 iunio cum ministrare
 precepit sic dicens. Nul-
 lum sicut misericordia
 eas extinguere passionet
 posse temptationum.

Beatus arsenius cum
 appropinquaret temp-
 migrationis eius: dice-
 bat discipulis suis. Nemo
 super me faciat caritatem:
 nisi solam oblationem.
 Ego si feci caritatem iue-
 nio illam. *De timore.*

Ablas pimbis requisi-
 vit a quodam patre
 quem admodum resistit
 anima et deum timere:
 nolit? Respondit senex.
 Anima quidem uult ti-
 mere: sed nec dum temp-
 est. Initium enim sapien-
 tie timor domini: magna
 perfectio est. *De penitentia.*

Ablas pimenius dixit.
 volo magis huiem

post peccatum suum peni-
 tere: quam hominem neque
 peccatum intelligentem.
 neque penitentem. Ille enim
 in cogitatione sua se con-
 siderans peccatorem hu-
 milis est: ille autem ha-
 bet cogitationem quod
 homo sit iustus: et extol-
 litur.

Quidam frater uenit
 ad abbatem pime-
 nium: dixit quod gran-
 dem temptationem pate-
 retur. Dixit ei senex. perge
 de loco quantum tres die-
 es ac noctes ambulare
 potes: et fac annum inte-
 grum ieiunans usque ad
 noctem. Cui frater resp-
 dit. Et si mortuus fueris
 antequam annus tran-
 seat quid de me fiet? Dixit
 ei abbas pimenius. Con-
 fido in deum: quia si cum
 tali proposito anime disce-
 seris ut hec perficias et si
 mor mortuus fueris cum
 desiderio bono: suscipietur
 penitentia tua apud deum.